

Rikstrener Nilsen var i Eggedal i april 1945. Han hørte flydur og mente det hadde funnet sted dropp i nærheten av Djupsjøen. Han varslet hirdsjefen i Buskerud, Østgaard, som kom oppover med 8-10 mann, politi og hird.

Spor gjorde at Besserud Gård kom i søkelyset og om natten til den 24 april banket de på der. Besserud selv åpnet, og da han fikk se hvem som kom på besøk, løp han til skogs. Det ble skutt etter ham. Tre karer som var i dekning i annen etasje skvatt opp og denne støyen gjorde at de ble oppdaget og arrester. En av dem røpet at det lå et større våpenlager på Grantangen ved Haglebuvannet. Ved 10-11.-tiden 24 april kom Hirdens Alarmenhet til Eggedal og var med på arrestasjonen av 13 eggedøler. Hirdens A. returnerte til Drammen om kvelden.

Den 26 april ble de igjen tilkalt. 20-25 mann ble utkalt for å lete etter slipp fra Medalen Gård øverst i Eggedal og på østsiden av vegen oppover mot Haglebu. De gikk i grupper på 5 mann. Ved Buinsetrene samlet de seg og hvilte.

Hirdens Alarmenhet var opprettet for å beskytte norske industri-bedrifter mot sabotasjehandlinger og besto for det meste av menn i 50-årene. De var nå utkommandert til noe annet og hadde protestert, men Østgaard forsikret om at det ikke var Milorg i området. Etter rasten fortsatt Hirden sitt søk etter dropp. Plutselig uten forvarsel smeller to Stengun-salver mot en 5-manns patrulje fra 15 meters hold. To skikkelser som løper vekk skimtes mellom granene. Fra Hirdens side ble det kommandert: "Ikke skyt, søk dekning", men en av de yngre løsnet allikevel et skudd.

To hirdmenn falt i skuddseriene. De ble båret opp i et av seterhusene og brakt til bygds dagen etter. Fra Buinsetrene hørte Hirden så skuddvekslingen som begynte vest for Haglebuvannet, men de var ikke interessert i å delta i noen kamphandling. De returnerte til Medalen og reiste tilbake til Drammen.

Samtidig med at Hirdsjef Østgaard tilkalte Hirdens A., hadde han også fått tilkalt en gruppe på 45 politisoldater fra Vikersund. Politisoldatene var halvparten tyskere, resten norske frivillige som hadde meldt seg til frontinnsats mot Sovjet-Rusland i Finland. Da finnene sluttet fred, ble de norske frivillige overført til de tyske polititroppene. Alternativet var frontinnsats i Tyskland.

P.soldatane skulle lete etter våpenlager ved Haglebuvannet. Fra Medalen fulgte de vegen opp til Dammen i Haglebu. Det lå bare spredt med snø i skyggen, så de hadde ikke med seg ski. Ved Dammen delte gruppen seg. 35 mann gikk over demningen til vestsiden av vannet. 8 mann fortsatte veien, men holdt seg paralelt med hovedstyrken. Hver av gruppene var utrustet med et maskingevær med tilhørende kasse ammunisjon. Hver mann bar en Mauser pluss 30 skudd.

Ingen av gruppene oppdaget noe som gjorde dem mistenksomme. Over en åpen myr ble det ikke sikret. Hovedstyrken gikk ut på den i spredt orden. Da smalt det mot dem fra tre maskingeværstillinger. Ved et mirakel ble ingen truffet. P.soldatene som var inndelt i tre grupper, løp fremmover for å finne dekning. Det midtere laget inntok en dominerende haug som Milorg måtte rømme. Det ble en pause i kampen med bare sprett skyting til Milorg fikk omorganisert seg. Med

skjellsord og ville hyl gikk Milorg til ny kamp for å ta haugen tilbake. Mot en godt utrustet og overlegen motstander måtte P. soldatene, nesten uten ammunisjon, trekke seg tilbake.

Under tilbaketrekningen ble HZ lagt igjen som sikring. Han ble tatt til fange og skutt "for å ha båret våpen mot sine landsmenn". Kl. 15.00 hadde Basesjef Holst kontakt med Forsvarets Overkomando i London. Da F.O. får høre hva Holst driver på med, får han klar beskje om å avslutte kamphandlingene og å dra seg ut av området.

Kamphandlingene sluttet brått. P.soldatene samlet seg og etter en del venting, rykket de igjen forover. Motstanderne hadde trukket seg ut. Bare de falne lå igjen. Syv mann på hver side. I tillegg to fra Hirdens A.. 4 tyskere og tolv nordmenn mistet livet i denne tragiske trefningen da de fleste tyskere og nordmenn gjorde seg klare til å møte freden.

Vikersund        23-2 1995

Rolv Olsen